

Ω

μ. Θεεζδ, έши. ἀποκομίζω, ἀ-
νακομίζω, μετακομίζω, με-
ταφέρω, ἀνάγω. (ἰδίως διὰ ἀ-
μάξης, διὰ ζώου, καὶ διὰ
πλοίου). Σμεσ. καὶ παθ.-ελ.
-μαι. (Πραξ. 21. 2. νοεζέδ-
ωε θεεζόχομελ. ἐπιβάντες
ἀνήχθημεν. διὰ τοῦ πλοίου
δηλ.)

Θεραψάю, έши. μ. -ψδ, τήши.
ἀποσρέψω, ἀποτρέπω. Σμεσ.
-ελ. ἀποστρέφομαι, ἀποπο-
οῦμαι, καὶ = гнδшáюс= н-
навиж.

Θεсіодδ. ἐπιρ. πανταχόθεν,
πάντοθεν.

Θесітсвδю, έши. - ствовахъ.
= ѿвѣщаваю.

Θесіщаваю, έши. μ. ψάю, έши.
ἀποκρίνομαι, ἀμείβομαι, ἀ-
πολογοῦμαι, ὑπολαμβάνω, ὑ-
ποτυγχάνω, ἀπαντάω -ῶ.
(126. δτροցы ѿвѣщавютъ. οἱ
παῖδες ἀποκρίνονται, ἐστίν
ἀντὶ ἐνεστωτ. ѿвѣщаваютъ).
Θесіщаніе, ѩл. ούδ.= ѿвѣтъ.
(211. ἀπόφασις, ἀντὶ τοῦ ίз-
реченије).

Θесіщаваю, έши (ἀντὶ ἐνεστ. καὶ
μέλ. τοῦ)= ѿвѣщаваю.

Ѳогоню, иши.= ѿгонлю.

Ѳогонлю, еши. ἀορ. ѿгнáхъ. μ.
Ѳаженδ, еши. ἀποδιώκω, ἀπε-
λαύνω, ἀποσθέω-ῶ, φυγα-
δεύω, ἀποτρέπω, ἀποσκο-
ρακίζω.

Ѳадатель, л. ἀρτ. ἀποδοτήρ,
ἀνταμοιβός.

Ѳадаю, еши. ἀποδίδωμι, ἀπο-
τίω, ἀποτίνω, ἀπονέμω.

Ѳадаёнє, ѩл. ούδ. ἀπόδοσις
(δηλ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἀποδι-
δόναι).

Ѳадыжáю, еши. ἀορ. ѿдочнáхъ.
μ. ѿдечнδ, еши. ἀναπνέω, ἀ-
ναψύχω καὶ μετ. ἀναψύχο-
μαι, λωράω-ῶ. (хол. ἀνα-
σάνω, Ѿекоурáζомай).

Ѳадѣллю, еши. μ.-лю, иши. χω-
ρίζω, ἀποχωρίζω, ἀφορίζω,
διαχωρίζω, ἀπονέμω.

Ѳемлю, еши. ἀφαιρέω-ῶ, ἀνα-
ρέω-ῶ, ἔξαιρέω-ῶ καὶ μεσ.
-ρέομαι-οῦμαι, περιαίρεω-ῶ,
ἀνταναιρέω-ῶ. Σπαθ. -εл.
-μαι. (72. ѿнимáшесл надеј-
да. περιηρεῖτο ἐλπίς).

Ѳэзыбáю, еши, (κατὰ τὸ взы-
бáю). ἀποκαλέω-ῶ (τουτέσι
προσκαλῶ, φωνάζω τινὰ κατὰ
μέρος). Σμεσ.-εл. ἀντικρá-
ζω, ἀντηχέω-ῶ, ἀντιφωνέω-ῶ,